

[A. M. Hansen.]

stemt paa Venstre, fordi de har anset det for haabløst at spille deres Stemmer paa Hr. Pürschels Parti. Derfor maa jeg give det ærede Medlem Hr. Brorsen Ret, naar han siger, at den Fremgang, Venstre har faaet, frister ikke til Overmod. Det har det ærede Medlem Ret i, set fra et Venstresynspunkt, thi det er ingen Berigelse at faa saadanne reaktionære, konservative Stemmer, og man kan da være vis paa, at de kun er til Laans. Naar det ærede Medlem Hr. Brorsen udtalte sin Fortrydelse over, at der paa Vælgermøder var sagt til hans Parti, at det ikke længere var et demokratisk Parti, mener jeg ogsaa, at den Stemmetilgang, Partiet Venstre har faaet, har det for en Del faaet netop paa Grundlag af, at Vælgerne har troet, at Venstre ikke længere var et demokratisk Parti. Jeg mener derfor, at den Tilvækst, Partiet Venstre, Grundlovsmodstandernes Hovedparti, har faaet, kan ikke i særlig Grad give Venstre noget Grundlag for den Mening, at der ude i Befolkningen ikke skulde være stærk Tilslutning til det nye Grundlovsforslag.

Naar Det konservative Folkeparti trods det Tab af Stemmer, som det faktisk har haft, dog holdt saa godt, som det gjorde, er der for mig ingen Tvivl om, at det aldeles overvejende Antal af de 300 000 Stemmer, som faldt paa Det konservative Folkeparti ved Valget, maa tælles med som Grundlovstilhængere. At det er berettiget at drage denne Slutning, viser, synes jeg, ogsaa Valget af de konservative Landstingsmænd, idet der flere Steder skete det, at Grundlovsmodstandere ombyttedes med Grundlovstilhængere, med det Resultat, at medens der i det gamle Landsting var 32 Grundlovsmodstandere, vil der efter Landstingsvalget i det nye Landsting, saa vidt jeg kan se, blive Tale om højst 22—23.

Det er da givet, at Grundlovsforslaget nu vil faa en hurtig og let Gang gennem Bekræftelsesrigsdagen. Dog hermed er Grundloven, som bekendt, ikke endelig vedtaget, Folkeafstemningen staaer tilbage. Ved denne skal, som allerede nævnt, 45 pCt. af Landets stemmeberettigede Borgere sige ja til Grundloven. Fra Grundlovsmodstandernes Side, ganske særlig fra Partiet Venstres Side — det kom stærkt til Orde i det ærede Medlem Hr. Brorsens Tale i Dag — trækkes allerede nu Veksler paa Forventningen om, at de 45 pCt. ikke vil blive naaet. Jeg vil imidlertid gerne udtrykkeligt advare imod dette. Ved Folketingsvalget den 3. April naaede Grundlovsmodstandernes Partier, som allerede sagt,

kun at mønstre ca. en Fjerdedel af de paa Valgdagen afgivne Stemmer, og det forekommer mig virkelig, at dette ringe Resultat af de udfoldede Anstrengelser hverken talmæssigt eller moralsk berettiger til de Forventninger, som Venstre og andre Grundlovsmodstandere nu gør sig med Hensyn til Folkeafstemningen.

Venstre gør sig selvfølgelig intet Haab om, at Grundlovsmodstanderne vil kunne stemme Grundloven ned. Partiet ved godt, at der blandt Vælgerne er et aldeles overvejende Flertal for den nye Grundlov. Nej, det Venstre udelukkende sætter sin Lid til, er, at tilstrækkelig mange skal blive hjemme. Det ærede Medlem Hr. Brorsen gik endog saa vidt, at han sluttede sin Tale med at anbefale sit Partis Medlemmer at blive hjemme. Det er til dem, der bliver hjemme af Magelighed, af Ligegyldighed eller af anden Aarsag, dem, der vil følge den Stemmer-ikke-Vej, som Venstre er saa vant til at vandre — det er til denne Hjemmesiddernes Flok, at Venstre nu knytter sit Haab. Dette er betegnende for den Mangel paa Posivitet, der i de senere Aar i stedse stigende Grad har præget Partiet Venstres Politik. Det er mig ufatteligt, at Partiet, som dog endnu bekender sig til den lige og almindelige Valgrets Princip, vil være bekendt at anlægge en Taktik, som udelukkende er baseret paa Haabet om, at Afgørelsen i denne store Sag vil blive truffet af de Vælgere, der af Magelighedshensyn ikke udnytter den Valgret, som det er enhver ansvarsbevidst Borgers Pligt at udnytte i et folkestyret Land. Der var i det ærede Medlem Hr. Brorsens Ord ingen Opfordring til Modstanderne til at komme og sige nej til Grundloven. Nej, Opfordringen lød paa at blive hjemme for derigennem at tælle noget, der betød noget, sammen med dem, der bliver hjemme af alle andre Hensyn end Modstand mod Loven, af Magelighedshensyn o. s. v.

Naturligvis er jeg ikke blind for den Omstændighed, at det nu engang er lettere at fremkalde Valgdeltagelse, naar det gælder Valg af Personer, end naar det gælder Afstemning om en Sag; det har Erfaringerne belært os om. Men jeg tror dog, at et stort Flertal af Vælgerne vil gøre Venstres Forventninger til Skamme ved at møde frem for at vedtage den nye Grundlov.

Vi maa ikke glemme, hvad der allerede er fremhævet her i Dag stærkt og klart af det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, at det, Afstemningen gælder, er ikke Spørgsmaalet om, hvorvidt vi skal have denne eller en anden ny Grundlov. Nej, det, der